

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrála a soudců JUDr. Ivy Hubáčkové a JUDr. Miroslava Stoklasy ve věci žalobkyně **American Security spol. s r.o.**, IČO 271 18 703, sídlem v Praze 10, K Vílkám 1633, zastoupené Mgr. Josefem Švandou, advokátem, sídlem v Praha 5, Arbesovo nám. 257/7, proti žalovaným: **1) 1. Kunratické spol. s r.o.**, IČO 485 38 001, sídlem v Praze 2, Bělehradská 858/23, zastoupené Mgr. Radkem Vachtlem, advokátem se sídlem Praha 3, Laubova 1729/8, **2) V. N.**, xxx, sídlem v xxx, xxx, zastoupenému JUDr. Ivanou Syrůčkovou, advokátkou, sídlem v Praze 5, Plzeňská 4, **o 660.250 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobkyně a 2/ žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 č.j. 7 C 15/2012-571 z 16.srpna 2017, doplněného usnesením z 12.října 2017,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně se mění ve výroku III. tak, že výše nákladů činí 312.446,20 Kč, jinak se potvrzuje.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit 1) žalované náklady odvolacího řízení 13.648,80 Kč, 2) žalovanému 34.305,50 Kč, obé do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejich právních zástupců.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala včasné odvolání proti rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba o 660.250,- Kč s úroky z prodlení vůči oběma žalovaným a rozhodnuto o nákladech řízení. Namítala jak nesprávná a neúplná skutková zjištění (včetně nepřihlídnutí k tvrzeím žalobkyně), tak i nesprávné právní posouzení věci. Žalovaná se při provádění stavby (skle-pa pro rodinný domek) odchýlila od projektové dokumentace a příčinou poškození stavby bylo působení tlakové vody nahromaděné v propustném zásypu okolo stěn a

v štěrkovém podsypu sklepa na konstrukci podlahy. Soud měl zkoumat, zda se dalo zabránit proniknutí vody pod konstrukci domu, zda se dalo zabránit rozlomení konstrukce a pokud ano, odpovědnost za takto vzniklou škodu.

Povinností žalované bylo provést stavbu v souladu s ust. § 156 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. (konstrukcí splňující požadavky na mechanickou odolnost a stabilitu), dle závaku ve smlouvě v souladu s technickými normami (ochrana proti tlakové vodě) a v souladu s projektovou dokumentací (poukázala na konkrétní odchylky). Typový projekt nebyl zpracován na jílovitý pozemek s možným výskytem tlakové vody a základová spára nebyla posouzena statikem. To žalovaná porušila avšak soud nesprávně dovodil, že k prolomení podlahy by došlo i tak. Dále poukázala na povinnost vyplývající z § 551 odst. 1 obchodního zákoníku, tedy upozornit objednatele na nevhodnou povahu věcí převzatých nebo pokynů objednatele k provedení díla. Žalovaná tak měla upozornit, že projekt a hydrologický posudek nejsou vhodné. Ani k tomu soud nepřihlédl.

Příčinu havárie si soud posoudil sám, aniž by přihlédl k závěrům znaleckého posudku. Nesprávný je skutkový závěr, že žalovaní požadovali po žalobkyni provedení hydrogeologického posudku, neboť ten plynul pouze z výpovědi žalovaných přičemž opačným závěrům z výpovědi jednatelů žalobkyně neuvěřil. Přestože byl zpracován revizní posudek ústavem DEKPROJEKT, soud čerpal ze závěrů znalce Ing. Melše, ačkoliv z revizního posudku vyplynula nepravdnost jeho závěrů. Neprovedl navržené výsledky znalce Ing. Kupilíka a Ing. Sochůrka, aniž by to zdůvodnil. Stejně tak soud dospěl k nesprávným závěrům ohledně vsakovací jímky, jejíž hloubka nebyla přesně zjišťována. Odrenážování základů měl dle projektu provést žalovaná a nečinila tak. Soud rovněž nevysvětlil, proč viní žalobkyni z toho, že nezažala vypracování prováděcí projektové dokumentace a průzkumu pozemku.

Navrhla rozsudek změnit a žalobě vyhovět nebo zrušit a přidělit věc jinému soudci.

Žalovaný podal včasné odvolání do výroku III. s tím, že soud nezohlednil některé úkony právní služby (vyjádření z 18.3.2016, odvolání do znaleckého, vyjádření k odvolání žalobkyně do znaleckého, účast při vyhlášení rozsudku). Celkem mu měla být přiznána náhrada nákladů 312.446,- Kč. Navrhla takto rozsudek změnit.

Žalovaná považuje rozsudek za správný. Odvolání pomíjí, co bylo vlastním předmětem smlouvy mezi účastníky. O tom, že práce provedla kvalitně svědčí, že nedošlo k poškození základů domu. Žalobkyně zjevně argumentuje tak, jako by nebyla stavebníkem a nenesla žádnou odpovědnost (zejména za likvidaci srážkových vod na pozemku či za projekt odpovídající podmínkám pozemku). Drenáž základů domu byla provedena a žalobkyni také předána, žalobkyně však nezajistila odvádění vody od základů domu. V tomto směru není správný údaj ústavu DEKPROJEKT. Odvod srážkové vody měla zajišťovat firma xxx nikoli žalovaná. Vsakovací jímka byla vybudována nad domem, nikoli po spádu, tudíž do ní voda z drenáže nemohla být svedena. Její nedostatečnou hloubku potvrdila výpověď žalované. Objem jímky navíc nedostačoval k zachycené veškeré vody ze střechy domu a ta tekla po spádu k základům domu. Likvidace srážkových vod nebyla předmětem smlouvy mezi účastníky. Jestliže žalobkyně neprovedla drenáž celého pozemku, nejednala s péčí řádného hospodáře.

Žalobkyně stavěla dům po částech prostřednictvím různých zhotovitelů, jejichž činnost nebyla koordinována, a to na základě typového projektu, který nebyl upraven na podmínky na místě. Během realizace díla se nevyskytly žádné skutečnosti, které by zavadaly důvod k provedení hydrogeologického průzkumu. Žalovaná to sice navrhla, ale žalobkyně nesouhlasila. Znalecké posudky ostatně prokázaly, že k škodné události by došlo i v případě kon-strukčně pevnější podlahy, pokud nebyla konstruována na působení tlakové vody formou železobetonové vany.

Žalovaný se také vyjádřil k odvolání žalobkyně. Namítal, že ignoruje závěry posudků Ing. Melše a Ing. Matičky, pokud jde o odchýlení od projektové dokumentace jako možného důvodu škody. Stejně vyplynulo z posudku ústavu DEKPROJEKT. Hloubka jímky vyplynula z výpovědi jednatele žalobkyně, který uvedl, že byla cca 4 metry. Nedosahovala tedy hloubky doporučené. Příčinami škody bylo zpracování nedostatečné projektové doku-mentace, absence projektu na odvodnění pozemku hydrogeologem a nedostatečné odvodnění pozemku. Navrhl proto rozsudek potvrdit.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek včetně předcházejícího řízení dle §§ 212, 212a odst. 1, 5 o.s.ř. avšak důvodným shledal toliko odvolání žalovaného.

Pokud jde o námitku nevyslechnutí svědků Ing. Kupilíka a Ing. Sochůrka, soud tento postup v rozsudku odůvodnil a tyto důvody považuje za dostatečné i odvolací soud. Byl proveden důkaz posudkem Ing. Kupilíka a k otázkám vzniku a příčin škodné události provedl soud I. stupně i tak obsáhlé dokazování, které též převážně správně a přesvědčivě zhodnotil.

Některá dílčí skutková zjištění soudu I. stupně však neshledal odvolací soud za dostatečně podložená. Jde především o závěr, že jednatel žalované upozornil jednatečku žalobkyně, že je potřeba vypracovat geologický a hydrogeologický průzkum a že to žalobkyně odmítla. Tento závěr učinil soud toliko z výsledků jednatečků žalované. Z účastnických výpovědí jednatečků žalobkyně tento závěr nevyplývá. Soud I. stupně přitom nevysvětlil, proč v tomto uvěřil výpovědím jednatečků žalované a neuvěřil výpovědím jednatečků žalobkyně. Uvedený závěr je proto nepřezkoumatelný.

Souhlasit lze též s námitkou, že dle uvedeného posudku nebyla provedena drenáž zásypu stavební jámy a nebyla exaktně zjištěna hloubka vsakovací jímky. Z posudků však vyplývá, že její kapacita byla nedostatečná a jímka nebyla způsobilá k dostatečnému odvodnění základů domu.

Dále pak jde o zjištění, že příčinou vydutí a prolomení podlahy bylo zatečení vody do skladových prostor zapuštěnými okny (uvedený na str. 10 odůvodnění). Z posudku znaleckého ústavu DEKPROJEKT. totiž vyplývá, že „dne 19.7.2009 došlo k havárii – spočívající v nadzdvihnutí a prolomení části podlahy suterénu. Tak že voda z přívalových srážek, zasakující kolem suterénu domu mezi obvodem domu a obvodem původní stavební jámy, vytvořila souvislou vrstvu v propustnějších neodvodněných zásypech stavební jámy a propustném neodvodněném štěrkovém loži v základové spáře suterénu. Tím byl na hydroizolaci vyvozen tlak, který působil na vrstvy nad hydroizolací. Konstrukce podlahy nad hydroizolací nebyla na takové působení nadimenzována a došlo k jejímu nadzdvihnutí a prolomení. Během nebo krátce po přívalových deštích došlo zřejmě také ke zpětnému proniknutí vody ze vsakovací jímky do anglických dvorků a následně do interiéru suterénu, tento jev však nebyl příčinou poruchy podlahy. Příčinou prolomení podlahy bylo tedy její namáhání tlakem vody zadržené v zásypu stavební jámy a ve štěrkovém loži na úrovni základní spáry suterénu“. Tento závěr považuje za správný též odvolací soud neboť v případě pouhého působení tlaku vody zateklé do suterénu by tento tlak nutně musel působit na podlahu ve směru dolů s případným možným prohnutím tímto směrem. Naopak tlaky odspodu a z boků logicky způsobí vydutí podlahy nahoru. Tím není vyloučen závěr znalce Ing. Melše, že došlo (též) k zatečení vody do suterénu okny, což uvádí i posudek zmíněného ústavu.

Jinak čerpal odvolací soud ze skutkových zjištění učiněných soudem I. stupně, které jsou podrobné, odůvodněné a odpovídají provedenému dokazování. Dílčí odlišné skutkové závěry nemají dopad na závěr o příčinách škody ani na následné právní posouzení věci.

Soud I. stupně správně zjistil a uvedl příčiny vzniku škody a zabýval se i tím, zda lze shledat odpovědnost žalovaných za škodu. V tomto směru nelze dát výhradám žalobkyně za pravdu. Jak vyplynulo z posudku znaleckého ústavu DEKPROJEKT, škodě bylo možno předejít dvojnásobem. Buďto v dané lokalitě vůbec nestavět dům podsklepený, nebo jej projektovat a postavit tak, aby základy odolávaly účinkům tlakové vody (železobetonová vana).

Žalovaná provedla stavbu na základě nedostatečné projektové dokumentace, navíc zčásti odchylně od ní, nicméně toto jednání nebylo příčinou škody. Stejně tak nedostatečný dohled žalovaného na provádění stavby ani nedostatečné odvodnění základů a pozemku.

Jak soud I. stupně správně dovodil, rozhodující příčinou škody byla nedostatečná projektová příprava stavby, tedy zajištění prováděcího projektu a zejména pak hydrogeologického průzkumu pozemku. Tyto činnosti ovšem nebyly součástí závazku žádného z žalovaných. V tomto směru měla žalobkyně informace o tom, že podzemní voda může ovlivnit zakládání podsklepených objektů z inženýrsko-geologické rešerše z listopadu 2002. Hydrogeologický průzkum doporučil projektant v projektu pro případ zjištění spodní vody v základové spáře. Nebylo však zjištěno, že by se v tu dobu spodní voda objevila.

Žalobkyni lze dát za pravdu v tom, že z hlediska veřejnoprávních předpisů bylo povinností žalované stavět dle právních předpisů popř. i norem. Zároveň však byla povinna z hlediska sjednaného závazku stavět podle projektu zajištěného žalobkyní.

Odvolací soud shledal správnými závěry soudu I. stupně, že dílčí porušení smluvních povinností žalovanými není v příčinné souvislosti se vznikem uváděné škody.

V zásadě správně soud I. stupně posuzoval i otázku, zda žalovaní neporušili prevenční povinnost ve smyslu § 415 obč.zák. S tím se pojí rovněž otázka, kterou se soud I. stupně výslovně nezabýval, tedy zda neporušili povinnost uvedenou v ust. § 551 odst. 1 obchodního zákoníku, tedy upozornit objednatele bez zbytečného odkladu na nevhodnou povahu věci převzatých od objednatele nebo pokynů daným objednatelem k provedení díla, jestliže tuto nevhodnost mohli zjistit při vynaložení odborné péče. Pokud jde o projektovou dokumentaci, okolnost, že nebyla rozpracována do podoby prováděcího projektu, neměla vliv na vznik škody. Co se týče pozemku a rizik plynoucích z hydrologických poměrů, tato rizika jako přímo a konkrétně hrozící nebyla žalovaným známa, neboť hydrologický posudek na poměry stavebního pozemku žalobkyně nedala zpracovat a při zakládání stavby se neobjevily signály vyžadující jeho zpracování (zjištění spodní vody v základové spáře). Žalovaní tedy neporušili ani tyto povinnosti.

Proto je rozhodnutí ve věci samé správné.

Důvodným je odvolání žalovaného do výroku III., pokud jde o výši nákladů řízení. Kromě úkonů právní služby uvedených v rozsudku mu náleží též poloviční odměna za další 3 úkony právní služby (2x vyjádření k odvolání do znaleckého na základě výzev soudu a za účast při vyhlášení rozsudku). Odměna za tyto úkony činí celkem 16.470,- Kč, po přičtení 3 paušálních náhrad po 300,- Kč a 21% DPH jde o 21.017,70 Kč.

Jelikož jinak rozhodl soud I. stupně správně, odvolací soud rozsudek změnil jen ve výroku III. jinak jej dle § 219 o.s.ř. potvrdil.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle §142 odst. 1 o.s.ř. a contrario, když úspěšným žalovaným v něm vznikly za právní zastoupení. U žalované jde o odměnu za 1 úkon právní služby (účast u jednání) ve výši 10.900,- Kč, 1 paušální náhradu a 21% DPH. . Vyjádření k odvolání bylo totiž zasláno až bezprostředně před ním,

nebylo možno je rozeslat ostatním účastníkům a tak splynulo s jeho přednesem u jednání. U žalovaného jde o odměnu za 2,5 úkonu (vyjádření k odvolání žalobkyně, účast u jednání, odvolání do nákladů) ve stejné výši, 3 paušálních náhrad po 300,- Kč a 21% DPH.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné jen za podmínek § 237 o.s.ř. Pro takový případ je lze podat k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu I. stupně do dvou měsíců od jeho doručení.

V Praze dne 21. února 2018

JUDr. Zdeněk S t i b r a l, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kolářová Lenka